

ISSN 1300-3291

KIRMIZIFARE

çocuklar için edebiyat dergisi

Sayı: 50

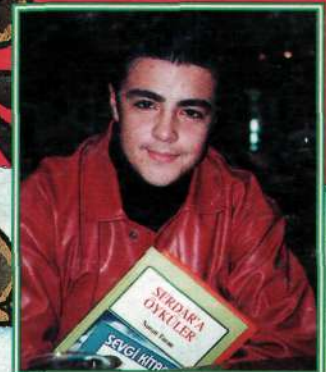
Aralık 1995

*Yeni
Yılınız
Kutlu
Olsun...*

MİS
TİK

Burak Kut ve Kitaplar
Söyleşi: Nuran Turan

Kırmızıfare Çocuklar İçin Edebiyat Dergisi 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 55. maddesi gereğince İncelenmiş, eğitim ve öğretim açısından 24 Aralık 1990 tarihli, 2328 sayılı Tebliğler Dergisi'nde okullara tavsiye edilmiştir.

Kırmızıfare

ISSN 1300-3291
çocuklar için edebiyat dergisi

Sayı: 50

Aralık 1995

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Fatih Erdoğan

Danışma Kurulu:

Prof. Dr. Meral Alpay, Ferit Avcı, Yıldırım Derya, Mustafa Eremektar, Turan Yüksel

MAVİBULUT YAYINLARI

Yeniçarşı Cad. 33 Ferah Ap. Kat:4 80060 Galatasaray İstanbul

Tel: (0212)252 63 75-76 * Faks: (0212)2-14 08 60

Ayda bir çıkar.

Fiyat:80.000TL

Abonelik Bedeli:

Yıllık 12 sayı: 900.000TL

Taahhütlü: 1,140,000TL

(Cilt kapağı yıl sonunda abonelere ücretsiz gönderilir.)

Yurtdışı: DM70.

Yurtdışı taahhütlü: DM80

Baskı: Ayhan Matbaacılık (518 24 14)

Cilt: Sema Cilt Evi (567 86 29)

Kapak: **Mistik**

MERHABA!

İşte Kırmızıfare'mizin ellinci sayısı!

İşte yaşadığımız tüm sıkıntıları unutturan o güzel an. Derginizi geciktirdiğimizde veya postadan size ulaşmadığında duyduğunuz üzüntüyü bize iletirken sesinizdeki o bağışlayıcı, anlayışlı tona arasına bir endişe de karışıyordu, değil mi?

"Kırmızıfare acaba artık çıkmayacak mı?"

İnanın bu soru bize ilk sayımızdan beri soruluyor. İşte ellinci sayımız!

Kırmızıfare, artan abone sayısıyla sıkıntılarından kurtuluyor. Sıkıntıları azaldıkça sayfa sayısı artacak, daha renkli, daha canlı olacak.

Kırmızıfare'yi bugüne getiren Kırmızıfare yazarları, Fındıkfaresi yazarları, çizerler, basımevleri, kağıtçılar, ciltçiler, okurlar, öğretmenler, anneler, babalar, kardeşler, ablalar, dayılar, amcalar, halalar, dedeler, nineler, postacılar... sesimizi duyuyorsanız, bütün Kırmızıfare abonelerinden sizlere kocaman, bin öpücük.

Fatih Erdoğan

İçindekiler

Sihirli Kutu.	Necdet Neydim 3
Yağmur Olmak İstemeyen Bulut	Meral Miniç 4
Babam.....	Burak Kut 8
Burak Kut ve Kitaplar.....	Nuran Turan 9
Kurbağa ile Fil.....	Gülçin Alpöge 10
Mürekkep Balığının Diş Ağrısı.....	Aslı Niyazioğlu 14
Kırmızıfare anketi 1995.....	15
Ayl.....	James Oliver Curwood 19
Fener Balığını Tanımak İster misiniz?.....	Emine Saral Yakuboğlu 23
Mini Mini Bir Hanım.....	26

SİHİRLİ KUTU

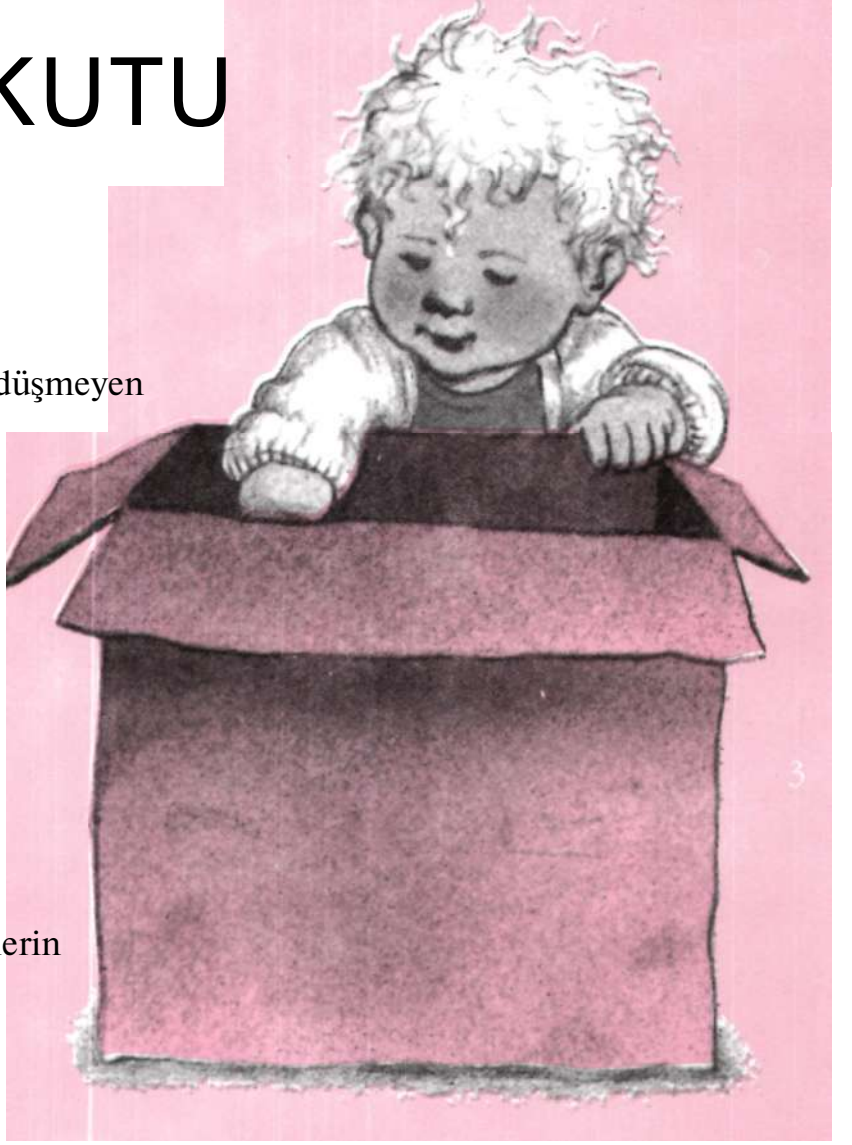
Bil bakalım
Ne var bu kutuda?
Bir biberon
Üç yaşına kadar ağzından düşmeyen

Bil Bakalım
Ne var bu kutuda?
Çıngırak şingir şingir
Yalnızlığını paylaşan

Bil bakalım
Ne var bu kutuda?
Kırmızı top
Hop hop hoplattığın

Bil bakalım
Ne var bu kutuda?
Başlığın, Çorapların, patiklerin
tepe tepe kullandığın

Bil bakalım
Ne var bu kutuda?
Buldum?
Doyamadığım çocukluğum...

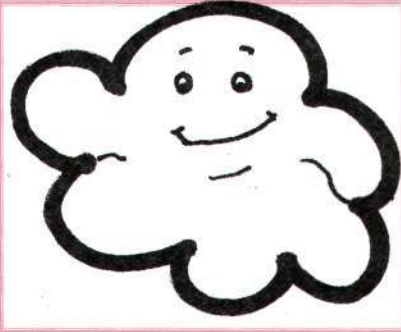
Necdet Neydim

YAĞMUR OLMAK İSTEMEYEN BULUT

Meral Miniç

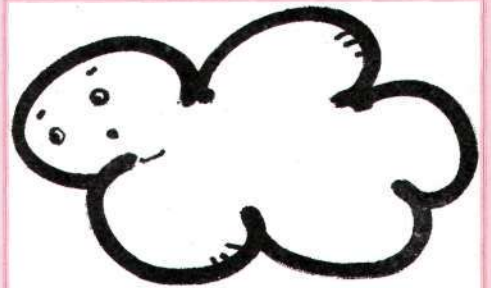
Resimler: Ceren Burmalı

4

O, gökyüzünde, sınırsız mavilikler içinde yaşıyordu. Küçük, bembeyaz bir çocuk buluttu. Hayalleri ve düşleri içinde bu mavi gökkubbe ona sonsuzmuş gibi geliyordu. Çevresinde başka bulutlar da vardı: Anne bulut, baba bulut, diğer bulutlar ve ARKADAŞLARI... Bir de yönetici

bulutlar bulunurdu ama onlar Çocuk Bulut'un bulunduğu katmanın üzerinde yaşarlardı. Çocuk Bulut onların varlığını zaman zaman büyükler arasında meydana gelen elektrikli havadan ve gök gürültüsünden anlardı. Ne

olup bittiğini ise tam olarak kestiremezdi. Üzüntülü bir hava esip giderdi, giden bulutlar da bir daha geri dönmezdi; ama nereye giderlerdi? Çocuk Bulut bu sorunun cevabını hiç bilemezdi. O sıkıntılı gecelerden sonra tekrar sabah olurdu. İşte o zaman Güneş'in ilk ışıkları yeniden doğuşu müjdelerdi. Küçük Bulut ve arkadaşları memnun

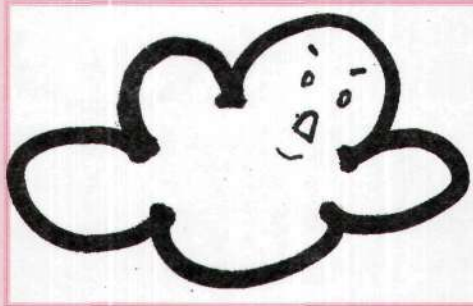
memnun pembeye boyanırlardı. Sonra rüzgarla sarmaş dolaş olup türlü şekillere girerlerdi. Çok sevdikleri bu oyunun adı Binbir Surat oyunuydu.

Öfkeli, mutlu, uyuklu, ağlamaklı, gülen suratlar. Akşam vakti olduğunda günün son ışıkları onları önce kızıla, sonra mora ve gittikçe koyulaşan renklere boyar, güneş, "Sabah oluncaya kadar hoşçakal," derdi. Rüzgarla kuş kanadı şekline girip gece yıldızlara uçarlardı bütün çocuk bulutlar.

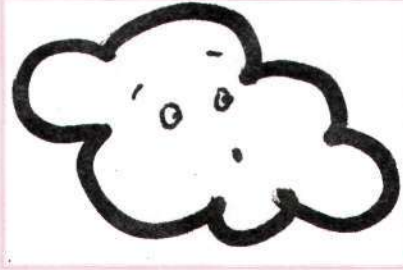
Aradan çok gün doğumları ve gün batırmaları geçti. Artık çok değişik suratlara bürünmeyi öğrenmişti Çocuk Bulut.

Bir gün anne ve babası yanına gelip Onun üst katmandan, yönetici bulutlar tarafından çağrıldığını söylediler. Annesi

"Büyüdün!" dedi.

Hava serin serin esiyordu, onun ise aklı karışıyordu, ne demekti büyümek? Şimdi ne olacaktı? Acaba değişen neydi? Evet hacmi büyümüş, nerdeyse babası kadar olmuştu. Yoksa büyümek bu mu demekti?

Ciddi surat oyunu oynayan yönetici bulutların karşısına geçti,

"Rahat ol," dediler, sıkılmana gerek yok. Şimdi yeryüzüne yaklaşman gerekiyor. Bütün

bulutlar büyüüp dönüşüme katılırlar, yağmur olacaksınız!

Kendini Çocuk Zanneden Bulut'un başı döndü, düşmemek için kanat oldu.

"Aman Tanrım," dedi, demek ki gökgürültüsü, şimşek, o karanlık geceler... Kendi de yok mu olacaktı?

"Gidebilirsin," dedi yönetici bulutlar koro halinde.

O gece Çocuk Bulut gökyüzünün تنها bir köşesine çekildi. Ay dolunay olmuş, tepsi gibi salınıyordu:

"Üzülme, belki de henüz kendini hazır hissetmiyorsun, biraz

kendine

zaman

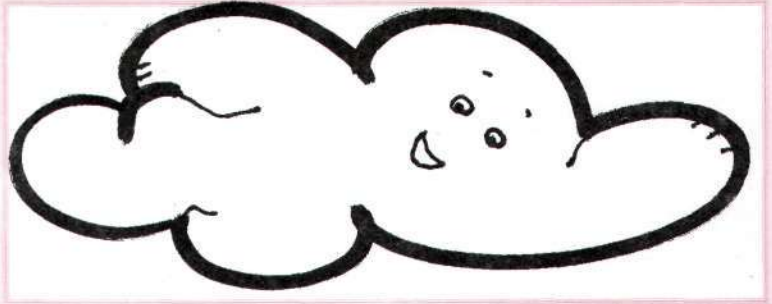
tanı," dedi.

Yıldızlar bu

sözler

üzerine

göz kırptılar.

Kendini Çocuk Zanneden Bulut kararını verdi, kuş kanatlarına büründü, ilkbahar tohumlarını savuran rüzgarın

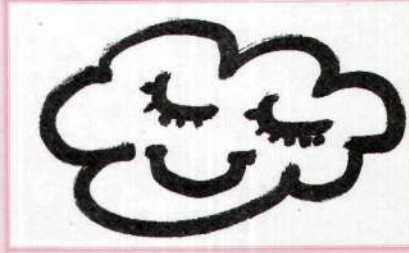
yanına gitti, ondan kendisini uzaklara kaçırmasını istedi, anlaştılar.

Şafak vakti henüz güneş doğmadan uzaklara kaçtılar.

Uzunca bir zaman Çocuk Bulut, ülkeler, nehirler, insanlar

gördü.

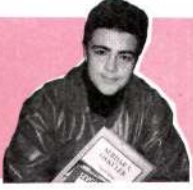
Yalnız ama mutlu olduğunu düşünerek yaşadı, geçmişini, Bulut ülkesini hatırladı. Annesini, babasını, arkadaşlarını hatırladı. İçi buruk buruk oldu. Ama kararından dönemezdi, aradan da zaten çok zaman geçmişti, gülümseyen surat oldu.

Bir gün rüzgar çok şiddetli esti, karanlıklar içinden bir ülkeye sürüklendi. Kurumuş ağaçları, çatlamış sarı toprakları, aç insanları, bir deri bir kemik kalmış çocukları, sefaleti, mutsuzluğu ve ölümü gördü. Çocuk Bulut ağlamaya başladı. Her bir damla yaşı kuru dalları yeşertti, topraktan tohumlar büyüdü, kirpikleri ıslanan çocuklar güldüler, sevinç çığlıkları attılar.

Çocuk Bulut sonuna kadar katıla katıla ağladı, tükendi ve büyüdü.

Son kalan damla tekrar buharlaşıp gökyüzüne ulaşacağını, dönüşeceğini biliyordu, gülümsedi.

BABAM

Kalbim seninle uçar gider
Göğsüne tutamla çiçek yağar
Gözyaşı dökmez yüce dağlar
Sana ne oldu, babam?

Gözlerin senin, sinem derya
Kalbimde kaynar tüm sözlerin
Gökteki güneş sana bakar
Onurun benle yaşar

Zamansız eser rüzgar, rüzgar
Allahım götür beri ona
Başımda dursun sıcak eli
Sen sesimi duy
Sen topraktan kalk
Hazır değilim inan

BURAK KUT

Burak Kut ve Kitaplar

Söyleşi: Nuran Turan

Evet çocuklar, aynen düşündüğünüz gibi. Burak Kut'u yakından tanıyınca da insanın televizyondan edindiği izlenimler değişmiyor. Sıcak, sınırsız bir kişilik. Hep gülen, zeki bakışlı gözler, sevecen davranışlar.

Benim Sevgi Kitabı'mı çok beğeniyor. Söz sevgiden açılıyor. Gerçekten sevgi dolu bir kişilik.

"Çocukları çok seviyorum. Kitapları çok seviyorum. Çocukların bol bol kitap okumasından yanayım. Ama hiçbir zaman bu konuda zorlanmamalılar. Onlara kitapları sevdirmenin, edebiyat zevkini aşılamanın yollarını araştırmalı. Kitaplar mutlaka eğlendirici olmalı ki, çocuklar ilgi duysun ve sevsin. Çocukları eğlendirirken eğitmek gerek. Ayrıca kitaplar güzel olmalı. Görsel olarak da çocuklara seslenebilmeli.

Sonra söz aile sevgisine geliyor.

"Çok sevdiğim bir ablam var. Anne baba sevgisi benim için kutsaldır. Onları sevdiğim kadar, saymasını da hep bildim. Onlar da beni büyütürken hem sevdiler, hem de kişiliğime saygı gösterdiler. Yeteneklerim doğrultusunda eğitim görmeme yardımcı oldular.

Beni istemediğim konulara yöneltmeye çalışmadılar. Bence insanlar sevdikleri işi yapmalı. Ayrıca zorda kalıp yaptıkları işi de sevmesini öğrenmelerini öneririm. Ben hayatıma kendi isteklerim doğrultusunda yön verebilmiş, mutlu insanlardan biriyim."

Peki, ilerde yapmak istediklerin?

"İşimi çok seviyorum. Çalışmayı seviyorum. Yaptığım işi en iyi ve en güzel şekilde yapmaya çalışıyorum. Büyük başarılarla ulaşmak için daha çok çalışmamın gerektiğinin bilincindeyim."

Şöyle bir düşünüyorum. Burak Kut'ta yetenek var, istek var, çalışkanlık var. Yükselme çıkmak için gerekli olan hırs var. Üstelik bir dizi ameliyata gerek duymayacağı yakışıklılığını da hesaba katarsak Michael Jackson'dan daha avantajlı durumda değil mi?

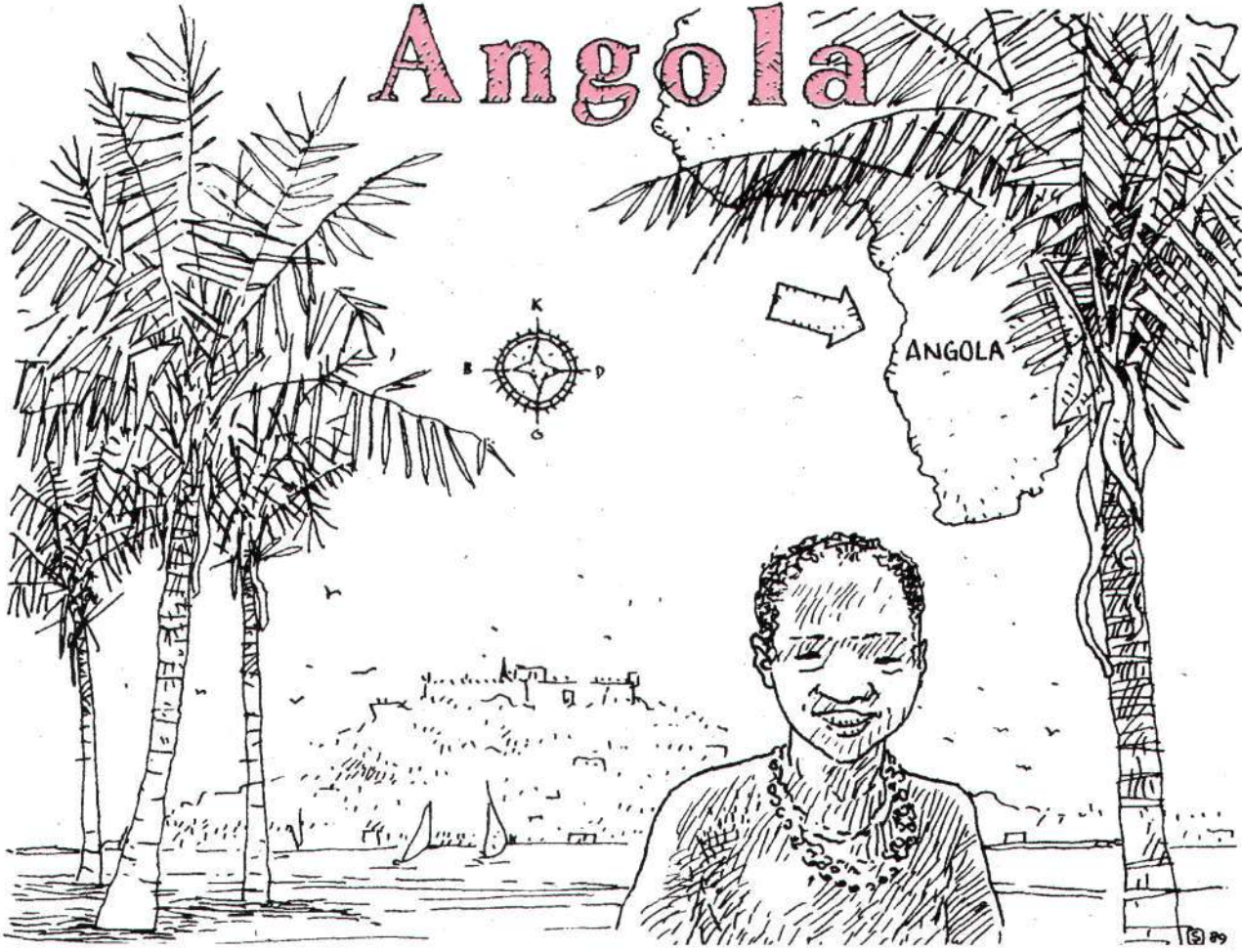
Söz dönüp dolaşıp kitaplara geliyor.

"Küçük Prens en sevdiğim kitaplardan biri. Gelecekte gerçekleştirmek istediğim projelerimden biri çocuklara kitaplarla seslenmek."

Bakarsınız Serdar'ın Öyküleri gibi Burak Kut'un öykülerini yazmak da bana kismet olur. Neden olmasın!

Bir Angola Masalı

EKVATORUN GÜNEYİNDE, yani dünyanın güney yarısında bulunuyoruz. Buraya kadar gelmişken bir de Afrika ülkesine uğrayalım. Afrika büyük bir anakara, gelin biz güneyde gelişigüzel bir yer seçelim. Diyelim Angola.

Angola Afrika'nın güneybatı kıyısında bulunuyor. Burası da ovalar ve tepelerden oluşan yeşillik bir ülke. Ülkenin küçük bir kısmı çöllük. Bu ülkede havalar sıcak. Ama ülke güney yarıkürede olduğu için sıcak aylarla soğuk aylar bizimkilerden farklı oluyor. Orada Ocak ayları sıcak. 21 derece. Haziran ise serin. 16 derece.

Ülkenin halkı genellikle çiftçilerden oluşuyor. Kahve ve tütün yetiştiriyor çiftçiler. Hepimizin sevdiği muz da yetiştiriyor Angola'da. Yalnız bu ülkede halkın çoğu okuma yazma bilmiyor. Masallar kulaktan kulağa, anlatıla anlatıla sürüp gidiyor. İşte size böyle bir masal.

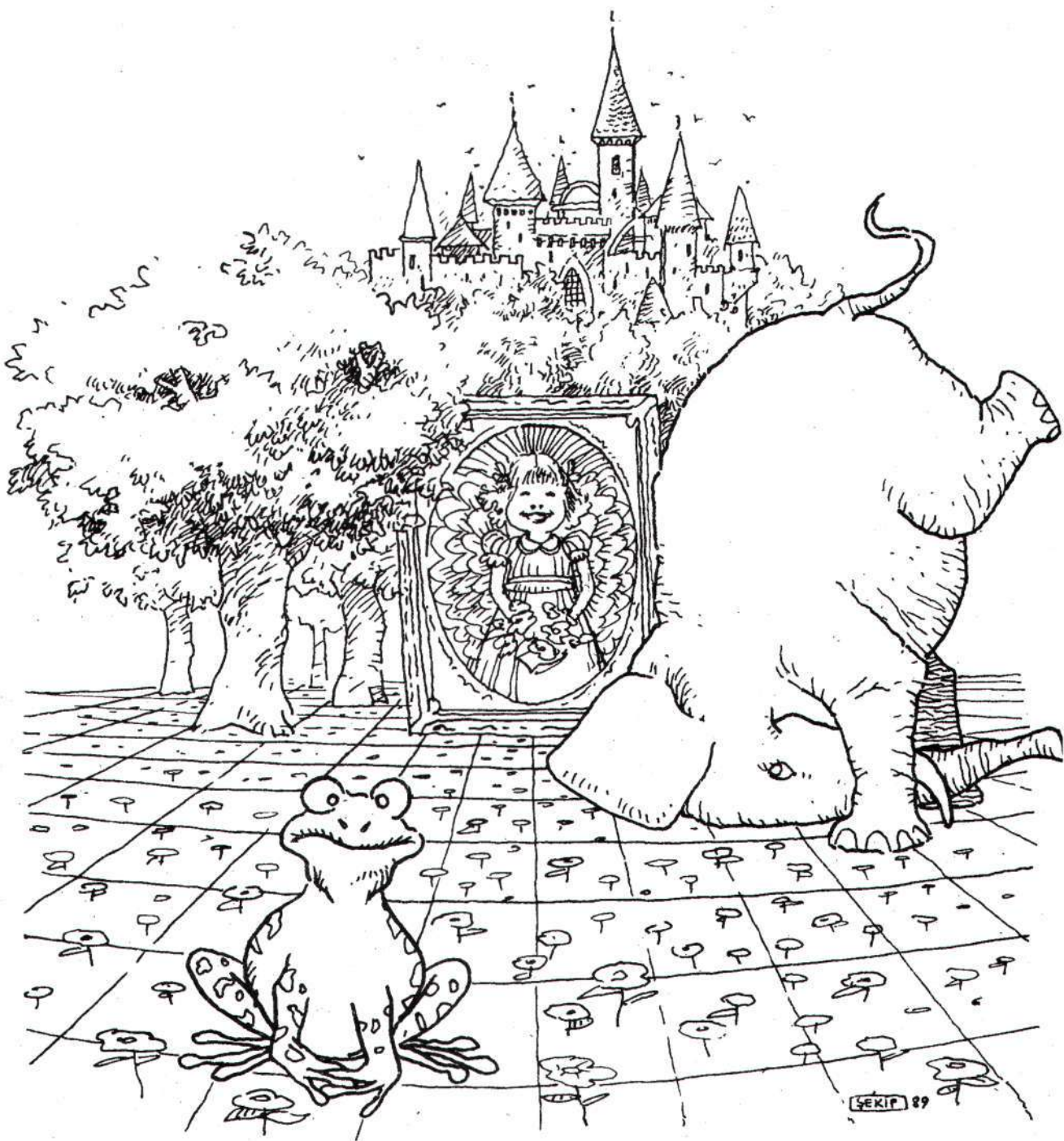
Kurbağa ile Fil

Anlatan: Gülçin Alpöge

11

Evvel zaman içinde bir küçük kurbağa ile kocaman bir fil varmış. Masal bu ya, koca fil ile küçük kurbağa aynı kıza sevdalanmış. Güzel kız bir kurbağaya bir de file bakmış, koca fili beğenip elini ona uzatmış, "Seninle evlenmeyi kabul ediyorum," demiş.

Aradan zaman geçmiş. Akıllı kurbağa güzel kıza gitmiş. "Senin seçtiğin koca fil aslında benim binek atımdır," demiş. "Sana bunu göstereceğim," diye eklemiş.

Sonra, kurbağa akıllı ya, file gitmiş. "Nişanlıyı görmeye beraber gidelim, ben de ona bir armağan götüreyim," demiş ve filin gönlünü etmiş. Fil hazırlanmış, kurbağa armağanını almış, yola koyulmuşlar.

Fil büyük, adımları da kocaman ya, filin yanında kurbağa koşar gibi yürümek zorunda kalmış. Bir süre sonra da yorgunluktan nefes nefese kalmış. File yalvarmış. "Beni sırtına alır mısın? Bak nefes nefese kaldım. Ben çok hafifim, beni sırtında hissetmezsin bile."

Fil, "Gel sırtıma bin küçüğüm," demiş. Böylece kurbağa filin sırtına binmiş. Az sonra başka bir kurnazlık düşünmüş. File, "Sen çooook büyüksün, yerden çooook yükseksin, düşerim diye korkuyorum, iple kendimi senin dişlerine bağlasam olur mu?" diye sormuş.

Fil kurbağayı küçümseyerek, "Olur ufaklık," demiş. Böylece, kurbağa filin dişlerine ip bağlamış. İpin ucunu da eline almış, yollarına devam etmişler. Az gitmişler, uz gitmişler, güzel kızın köyüne gelmişler. Tam bu sırada kurbağa "Bir küçük dal alıp şu çevrendeki sinekleri kovayım, güzel nişanlın sinekleri görmesin" demiş. Fil buna da izin vermiş. Kurbağa filin sırtında bir elinde ip, öbür elinde kamçı, tam bir efendi gibi, kızın evine varmış. Kız onları öyle görünce gözlerine inanamamış. Şaşır kalmış.

File, "Sen gerçekten bir binek atı olmuştun!" deyip, kendisi küçük kurbağaya varmış.

MÜREKKEP BALIĞININ DIŞ AĞRISI

Aslı Niyazioğlu

HAYATIN TADI tuzu kalmamış mürekkep balığı için. Günlerdir bir tek balıkçık bile yiyememiş. Dişi çok ağrıyormuş. Bir şeyleri ısırmaya kalktığında acıdan kıvrandığı için sadece yosun çorbası içebiliyormuş. Yosun çorbası da çocukluğundan beri en sevmediği yemekmiş. Zavallı, yosun çorbası içmek zorunda kaldığına mı üzölsün, diş ağrısına mı?

Diş ağrısına. Çünkü korkunç bir ağrıymış bu. Hep mürekkep balığının peşinde. Her zaman her yerde. Nereye saklanırsa saklansın mürekkep balığı, ağrı gelip onu buluyormuş. Geceleri yorganın altına gizlenmek bile bir işe yaramıyormuş. Ağrı hep başucunda. Bir bu yana, bir o yana dönerek geçiriyormuş geceyi mürekkep balığı. Sabaha kadar uyuyamıyormuş.

Sonunda bir sabah canı dişine tak etmiş. "Bu böyle süremez!" demiş. Uykusuzluktan ve açlıktan ölemem. Toplamış uykusuz bakışlarını, yüklenmiş gurultulu midesini ve diş doktoruna gitmiş.

Neden daha önce gitmemiş? Gidememiş. Çünkü mürekkep balığının diş doktorundan ödö kopar. Koskocamandır. Yaşını başına almıştır, ama ona diş doktoru dediniz mi, tir tir titrer. Kaçabildiği kadar kaçır diş doktorundan. Ama bakmış bu sefer olmayacak, oturmuş dişçi koltuğuna.

"Neden daha önce gelmediniz?" diye sormuş dişçi. "Bu ağrının çözümü çok basit."

"Dişi mi mi çekeceksiniz?"

"Tabii ki hayır. Çekilecek dişiniz yok ki sizin. Basit çözüm dişlerinizin olmadığını size söylemek."

İşte o an ağrı kesilivermiş. Çünkü ağrı yakalanmış. Tüm sinsi oyunları bitmiş, çekip gitmiş. Mürekkep balığı da müthiş bir balık ziyafetine koşmuş.

Resim: Fatih Erdoğan

Kırmızıfare Anketi - 1995

Her yıl olduğu gibi, Kırmızıfare kendisine çeki düzen vermek için sizin yardımınızı istiyor. Lütfen aşağıdaki soruları, gerekirse bir büyüğünüzden yardım alarak, cevaplandırınız ve bu formu hemen bize postalayınız (veya 244 08 60'a fakslayınız.)

Kırmızıfare'nize ayıracağınız zamanınız için şimdiden teşekkür ederiz. Anketimizi doldurup Ocak ayı sonuna kadar bize gönderen ve aboneliğini yenilemiş olan bütün abonelerimize ÇEVKO EĞİTİM PROJESİ ETKİNLİKLERİ'nin katı atıklar konulu "öğrenciler için başvuru kitabı" ücretsiz olarak gönderilecek. Bu büyük boy, resimli kitapta konuyla ilgili bilgilerin yanı sıra, oyun ve bilmeceler de yer alıyor. Hiçbir yerde satılmayan bu kitabı aboneliklerini yenilemişseniz bu anketi bize postaladığınızda siz edinebileceksiniz.

Kitap elimizde sınırlı sayıda bulunduğundan, lütfen acele ediniz.

1) Kırmızıfare'ye abone misiniz?

() Evet (.) Hayır

2) Aboneyseniz, kaçınıcı sayıdan beri?

3) Kırmızıfare'yle nasıl tanıştınız?

- () Kitapçıda gördüm
- () Öğretmenim sınıfa getirdi.
- () Kitap fuarında gördüm.
- () Arkadaşımda gördüm.
- () Ailemden birisi eve getirdi.

4) Kırmızıfare'de en çok beğendiğiniz beş öykünün adını yazınız,

- a)
- b)
- c)
- d)
- e)

5) Kırmızıfare'de öykülerini en beğendiğiniz beş yazarın adını yazınız.

- a)
- b)
- c)
- d)
- e)

6) Kırmızıfare'de resimlerini en beğendiğiniz beş çizerin adını yazınız.

- a)
- b)
- c)
- d)
- e)

7) Kırmızıfare'de nasıl öyküler okumak istiyorsunuz?

☐ Komik Öyküler	☐ Tarihi öyküler
☐ Acıklı Öyküler	☐ Bilimkurgu
☐ Korkulu Öyküler	☐ Yaşamöyküsü
☐ Macera	☐ Bilgi veren öyküler

8) Kırmızıfare'nin sayfa sayısı...

- ☐ Yeterlidir
- ☐ Daha çok olmalı
- ☐ Daha az olmalı

9) Kırmızıfare'nin eni boyu...

- ☐ Uygundur
- ☐ Daha büyük olmalı
- ☐ Daha küçük olmalı

10) Kırmızıfare'yi sizden başka kimler okuyor?

- ☐ Arkadaşım
- ☐ Kardeş m/ ablam/ ağabeyim
- ☐ Annem/ babam
- ☐ Dedem/ ninem

11) Kırmızı fareleri saklıyor musunuz?

() Evet

() Hayır

12) Kitaplığınızda eksik Kırmızı farelerin iz var mı? Hangileri?

13) Eksik olan sayıları edinmek ister misiniz?

() Evet

() Hayır

14) Kırmızıfare'lerinizi ciltletmek ister misiniz?

() Evet

() Hayır

15) Fındıkfaresi bölümünü...

() Okuyorum, çok beğeniyorum

() Gereksiz buluyorum, kaldırılmalı

() İlgilenmiyorum

16) Merhaba sayfasını

() Okuyorum, çok beğeniyorum

() Gereksiz buluyorum, kaldırılmalı

() İlgilenmiyorum

17) İçindekiler sayfasını...

() Okuyorum, gerekli buluyorum

() Gereksiz buluyorum, kaldırılmalı

() İlgilenmiyorum

18) Öyküler daha çok...

() Yerli yazarlardan olmalı

() Çeviri olmalı

19) Dergideki resimler...

() Daha çok olmalı

() Daha az olmalı

() Yeterlidir

- 20) Bir kitap Bir Yazar sayfasını...
- () Okuyorum, çok beğeniyorum
 - () Gereksiz buluyorum, kaldırılmalı
 - () İlgilenmiyorum

ADINIZ SOYADINIZ:

DOĞUM YILINIZ:

OKULUNUZ:

KARDEŞLERİNİZ VARSA, İSİMLERİNİ VE DOĞUM YILLARINI YAZINIZ:

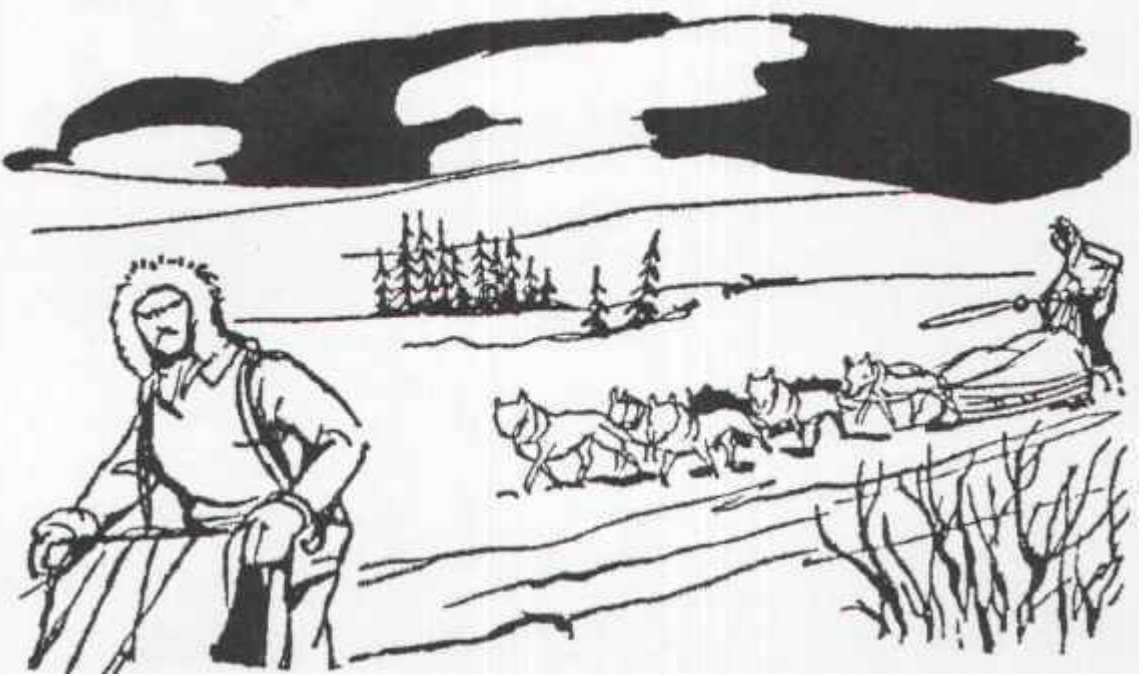
KIRMIZIFARE'NİZİN DAHA Mİ OLMASI İÇİN ÖNERİLERİNİZ:

Kırmızıfare'mizi tanıması için ücretsiz örnek sayı göndermemizi istediğiniz arkadaşlarınızın ad, soyad ve adresleri:

AYI

"Ayı" filminin romanı

James Oliver Curwood

19

USKE - PİPUN

Aralık ayının son günleri boyunca, on bin metre karelik bir alan üzerinde bütün izler Fort-Dieu'ye doğru gidiyorlardı. Uske-Pipun'du bu, erkekler kadar kadınların ve çocukların da sabırsızlıkla beklediği, Wilde'de

yaşayan insanlar için yeni yıl bayramının arifesiydi.

O yıl Fort-Dieu'de büyük bir şölen verilecekti. Bütün bütün geyikler kızartılacaktı. Henri Durant postaya yirmi kilometre kadar yaklaştığında dört yönden gelen sayısız ve birbirine karışmış

insan ve köpek izlerine rastladı. Bu sefer kasabaya ormanlardan üç yüz erkek, kadın ve çocukla birlikte yüz kadar kızak ve beş yüz kadar köpek gelmiş olmalıydı.

Hesaplarına göre bir gün geç kalmışsa da, Durant vakit kaybetmemişti. Miki, hep ağzı kapalı olmakla birlikte şimdi kayıştan bir yuların ucunda kızıağın arkasından geliyordu. Nanette'in kulübesinden hareket ettikten üç gün sonra ikinci vakti Durant en işlek çığırdan ayrıldı ve posta şefi ile postanın adamlarına taze et veren Andre Ribon adlı birinin kulübesine vardı. Henri'nin Kızılderili adamı döğüş köpeği koca Huski'yi bırakmıştı. Henri de Miki'yi burada Andre'nin kulübesine kapattı. O akşam geri dönmediler ve kulübe boş kaldı. Gece olunca Miki uzaktan durmadan büyüyen uğultular duymaya başladı.

Miki böyle bir şeyi daha önce duymamıştı, uzun süre bir hareket yapmadan dinledi. Sonra ön ayaklarını ağır çerçeveye dayayarak pencerenin önünde bir insan gibi dikildi. Kulübe donmuş göle hakim bir tepecik üzerine

yapılmıştı ve uzaktan, onu çeviren ağaçlıkların aralarından Miki gökte yirmi kadar kamp ateşinin yansımasını gördü. Bir inleyiş koyuverdi ve dört ayağı üzerine düştü. Yarına kadar beklemek pek uzun sürerdi; ama bu hapishane Le Beau'nun kafesinden rahattı. Bütün gece, rüyasında Nanette ve bebeğini görerek uyudu.

Durant ile Ribon döndüklerinde vakit öğleye yakındı. Taze et getiriyorlardı, Miki bundan payını büyük bir iştihayla yedi. Hiç karşı koymadan iki adamın hareketlerini hoş görüyordu. Kulübede yalnız başına ikinci bir gece geçirdi.

Durant ile Ribon günün ilk ışıkları ile gelirken arkalarında, küçük kayın çubuklarından yapılmış dört köşesinde dört ayağı bulunan bir kafesi de sürüklüyorlardı. Kapısı kulübenin kapısı önünde açık olarak yerleştirdiler ve taze bir et parçasını göstererek Miki'yi çağırdılar. Hayvan içine girer girmez, kafesin kapağı düştü ve Miki kendini hapsedilmiş buldu. Kafes büyük bir kızak üzerine bağlanmıştı. Miki böylece Fort-Dieu'ye doğru yola çıkarılırken

güneş henüz doğuyordu.

Büyük eğlence günü, geyik kızartma ve köpek döğüşürme günüydü. Kasabaya yaklaşmadan çok önce, Miki kendisini meraklandırıran uğultunun gittikçe arttığını duyuyordu. Kafesin içinde bacaklarının üzerinde dikilip gerindi, kendisini götüren adamlara hiç aldırmadan tetikte bekledi. Onlara değil, ileri bakıyordu. Durant köpeğin hırıldadığını ve dişlerini çatırdattığını işiterek bir sevinç takırtısı koyverdi.

"Evet, döğüşecek. Hemen döğüşecek," diye pis pis sırttı.

Gölün kıyısı boyunca gidiyorlardı. Birdenbire, bir burnu dönünce Fort-Dieu'nün tümü, önlerindeki bayırda basamak basamak göründü. Miki'nin boğazındaki hırlama söndü, çeneleri durdu. Bu dakikaya kadar onun dünyasında sadece yarım düzine insan bulunmuştu. Oysa burada yüzlercesini bir arada görüyordu. Durant'la kafesi ortaya çıkar çıkmaz koca bir kalabalık kıyıya doğru atıldı. Her yerde kurtlar vardı, sayıları o kadar çoktu ki Miki, gözlerini dikmiş

onları hayretle seyrediyordu.

Kafesi yokuş yukarı çekilirken bağırان çağırان erkekler ve çocuklar sürüsünün ortasında kalmıştı. Bu kalabalığa çoğunun kollarında bebekler bulunan kadınlar da katılıyorlardı.

Sonunda Miki'nin yolculuğu bitti. İçinde kendisine benzeyen bir hayvanın bulunduğu başka bir kafesin yanındaydı. Orada kıvrıcık saçlı, yanık tenli, korsanı andıran iriyarı bir melez duruyordu. Bu Duran'ın rakibi Grouse Piet'ti.

Miki'ye bakarken kalın dudaklarında bir hor görme bükmesi belirdi. Çevresindeki Kızılderililerle melezler halkasına dönerek boğuk bir gülüşmeye yol açan birkaç söz mırıldandı.

Durant'ın yüzü kıpkırmızı oldu, meydan okurcasına bir tavırla:

"Gölün bakalım ahmaklar sürüsü," diye bağırdı, "ama unutmayın ki Henri Durant sizin koyduğunuz her şeyi almak için burada bulunuyor!"

Sonra iki mavi tilki kürkü ile on kızıl tilki kürkünü Grouse Piet'in burnuna doğru salladı.

"Şunlara bak, Grouse Piet!" diye bağırdı. "Bunların geldiği yerde on

misli daha var."

Bir saat süresince iki kafesin çevresinde gürültüler ve patırtılar birbirini kovaladı. Grouse Piet'le Henri Durant birbirlerine en küçümseyici alayları savururken çevredeki adamlar döğüşerek olanlar üzerine bahse giriyorlardı. Sonra kalabalık açılmaya başladı. Erkeklerin ve kadınların yerine derileri az ya da çok bakır renginde olan elli kadar çocuk gelerek kafeslerin çevresinde toplandılar. İşte o zaman Miki açık arazinin kıyısında, tek tek, çiftler ya da grup grup bağlanmış birçok hayvan gördü. Burun delikleri, sonunda onların farkını kavrayabildi : Bunlar kurt değillerdi, kendi cinsinden hayvanlardı.

Dikkati komşu kafesteki hayvan üzerinde toplanıncaya kadar hayli zaman geçti. Gözleri onun üzerine dikilince parmaklıklara yaklaştı ve havayı kokladı. Kurt köpeği de kendi yanından ona burnunu uzattı. Bu hareket Miki'ye yarın kıyısında boğuştuğu koca hayvanı hatırlattı: İçgüdüleriyle, dişlerini gösterdi ve hırladı. Henri Durant sevinçten ellerini oğuşturdu ve

Grouse Piet gülmeye koyuldu. Henri bir kere daha:

"Evet, döğüşecekler!" dedi.

Grouse Piet de:

"Kurt, döğüşecek, evet! Sizin köpeğiniz çok hasta bayım. Bir enik gibi..." diye karşılık verdi.

Biraz sonra Miki, bir Beyaz'ın kafesin tam yakınında durduğunu gördü. Bu Mac Donnell, İskoçyalı posta şefiydi. Hüzünlü bir bakışla kurt köpeğini ve Miki'yi seyretti. On dakika sonra, büro olarak kullandığı küçük odasında kendinden daha genç bir adama şunları söylüyordu:

"Bu vahşeti durdurmayı çok isterdim, fakat imkansız. Kimse benim tarafımı tutmaz ve mevsimin kürklerinin yarısını kaybederiz. İşte elli yıldır Fort-Dieu de böyle döğüşler yapılır; ne de olsa boks çarpışmalarından beter değil. Yalnız bugünkü durumda..."

"Bu bir ölüm savaşı," dedi delikanlı.

"Öyle. Her zaman köpeklerden biri ölür."

Genç adam piposunun külünü silkeledi. Sakince:

"Ben köpeklere hayranım," dedi.

FENER BALIĞINI TANIMAK İSTER MİSİNİZ ?

Emine Saral Yakuboğlu

"Benim postamda asla kavga yapılmayacak, yeter ki insanlar arasında olmasın. Bu döğüşü seyretmeye de gitmeyeceğim... Birini öldürecekimden korkarım."

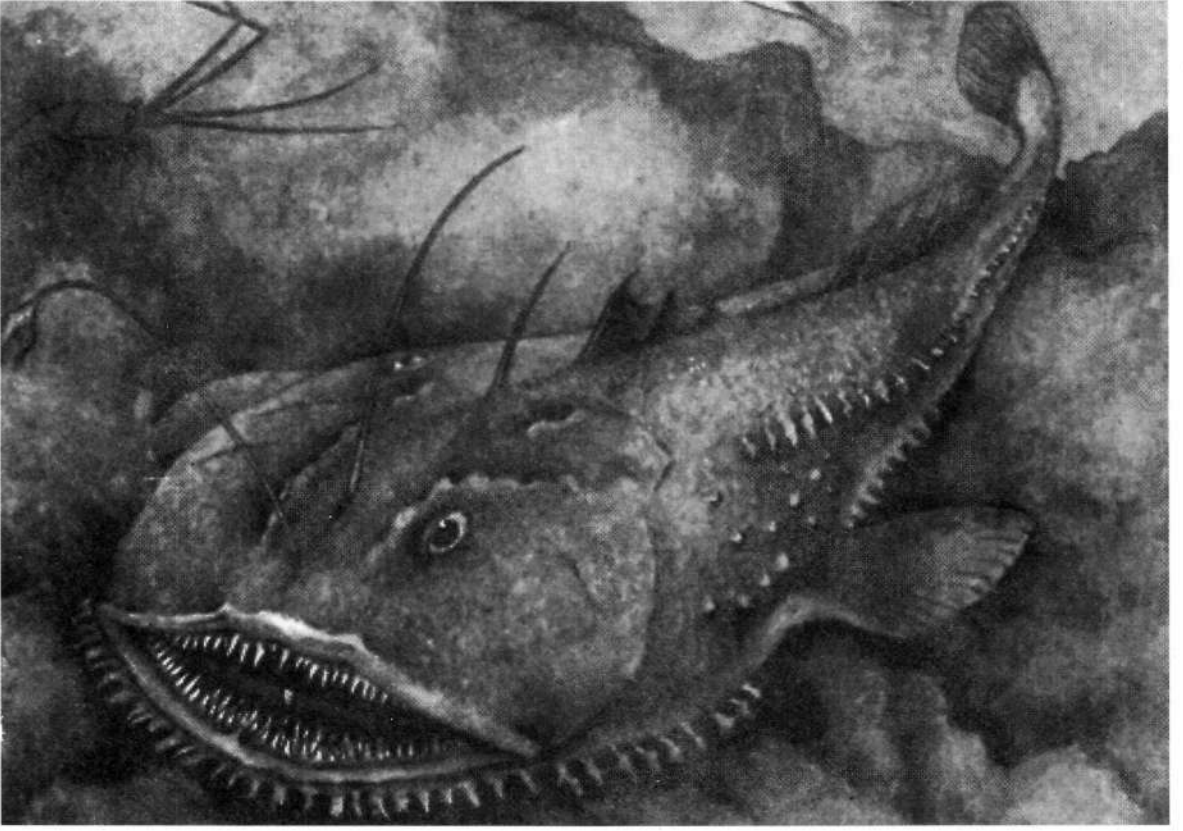
BABAMLA BİRLİKTE kitap okumayı çok seviyorum. Onun oturduğunu görür görmez bir kitap alıp yanına koşuyorum. Tanımadığım ilginç hayvanları bana tanıtıyor. En çok deniz hayvanları ilgimi çekiyor.

Biz Karadeniz'in bir balıkçı kasabasında yaşıyoruz. Burada çok balık tanıdım. Babamla bir çok defa balığa bile çıktım. Ama fener balığını hiç görmedim.

Bugün ansiklopedide döndüğüm, bu balığı tanımak istiyorum. Onu, birlikte tanımaya ne dersiniz? Hem ben okumayı bilmiyorum... Babam işini bilir. Benim anlayacağım dille anlatacağından eminim.

Kitabı babama götürdüm. Gazetesini bıraktı. Dikkatle inceledikten sonra :

"Bu balıkların avcısıdır. Yani usta bir balıkçıdır." dedi gülerek.

Nee... Balık mı avlar?.. Bunu nasıl yapar? dedim.

Babam : Baksana, kocaman yassı bir kafası var. Başının üzerinde de yüzgeç dikenleri... Bunlar çok uzamıştır. En öndeki tıpkı bir misinaya benzer, iptir. Bak!.. Bu ipin ucundaki etli parça da onun doğal oltasıdır.

Avlanmak istediği zaman ağzını iyice açar. Ve oltasının ucundaki eti sallandırır. Yem bulduğunu sanan balıklar saldırır. Ama ne yazık ki yem olurlar...

Babam biraz duraksadıktan sonra; "tabii" dedi. "Ağız gibi mideside büyüktür. Kendisinden büyük balıkları bile yutabilir. Bu durumda midesi istediği kadar esner.

Ben şaşırmıştım. Ama soru sormaktan kendimi alamadım.

"Peki avlanırken kendilerini nasıl saklarlar." dedim.

"Aslında küçük sayılmazlar. Bir veya bir buçuk metre boyları vardır. Yinede iyi gizlenmesini renkleri sayesinde becerirler. Yosun renkli derileriyle, yosunların arasında ayırtedilmezler." dedi babam.

Bu müthiş balığı görmeyi ne çok isterdim. Babama "Onu bizim denizde de görebilir miyiz" dedim.

"Hayır!.. Karadeniz'de yoktur, sanırım... Ama Akdeniz'de yaşayanları vardır." diye beni yanıtladı.

"Balığın resmini bana çizer misin?" deyince, babam değişti. Olmayacak bir şey istemişim gibi yüzü asıldı. Oysa bende bunları arkadaşlarıma anlatmalıydım. Resmi olmadan, bana inanmayabilirler. Babama ısrar ettim. İstemededen çizmeye başladı. Bu sırada annemin "Sizin için yaptığım en güzel yemekler soğumaktalar." dediği duyuldu.

Babam resmi bitirmeden kalkamayacağını biliyordu. Aceleyle yassı bir kafa, kafanın üstünde iki yakın göz çizdi. Gözlerin ortasından sırtta doğru dizili ipleri çizdi. Öne doğru uzanan oltayı da eklemeyi unutmadı.

Daha sonra bana : "Bu balık deniz diplerinde, kayalarda yürüyebilir. Tıpkı bir çocuk gibi... Hem de kuyruk yüzgeçlerini ayak olarak kullanabilir." deyince.

Ayağa kalktım. Ayak parmaklarımın ucuna basarak "böyle mi?" diye sordum.

Babam "Evet ama, senin doğal oltan yok ki!. Dedi, gülerek.

Ben de "O zaman şapkama oltayı takarım. Ve de avcı balık olurum" dedim.

Gülüşerek yemeğe oturduk. Babam bana daha çok balık tanıtacağına, birlikte denize çıkacağımıza söz verdi. Ben de yemeğimi zevkle yedim.

Mini Mini Bir Hanım

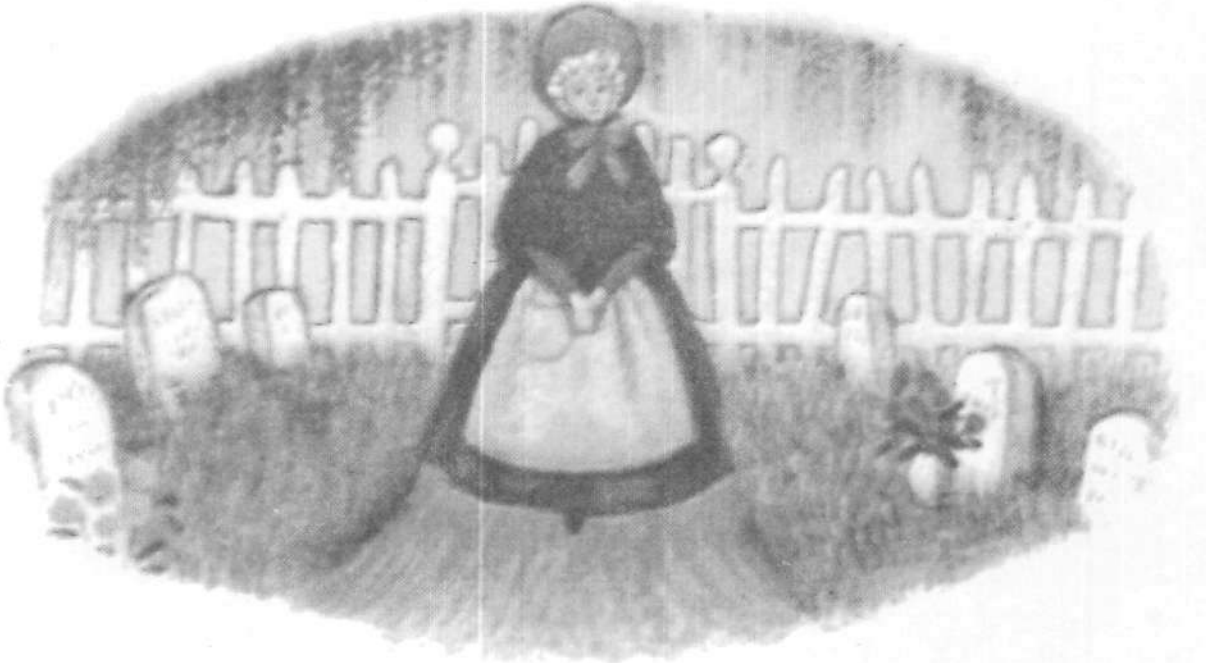
Anonim masal
Türkçesi: Fatih Erdoğan

Bir zamanlar mini mini bir köyün mini mini bir evinde mini mini bir hanım yaşardı. Bir gün bu mini mini hanım mini mini şapkasını minik başına geçirdi ve minik adımlarla bir yürüyüşe çıktı.

Minik bir patikadan ilerledi ve minicik bir bahçenin minik kapısını açıp içeri girdi. Burası mini mini bir mezarlıktı.

27

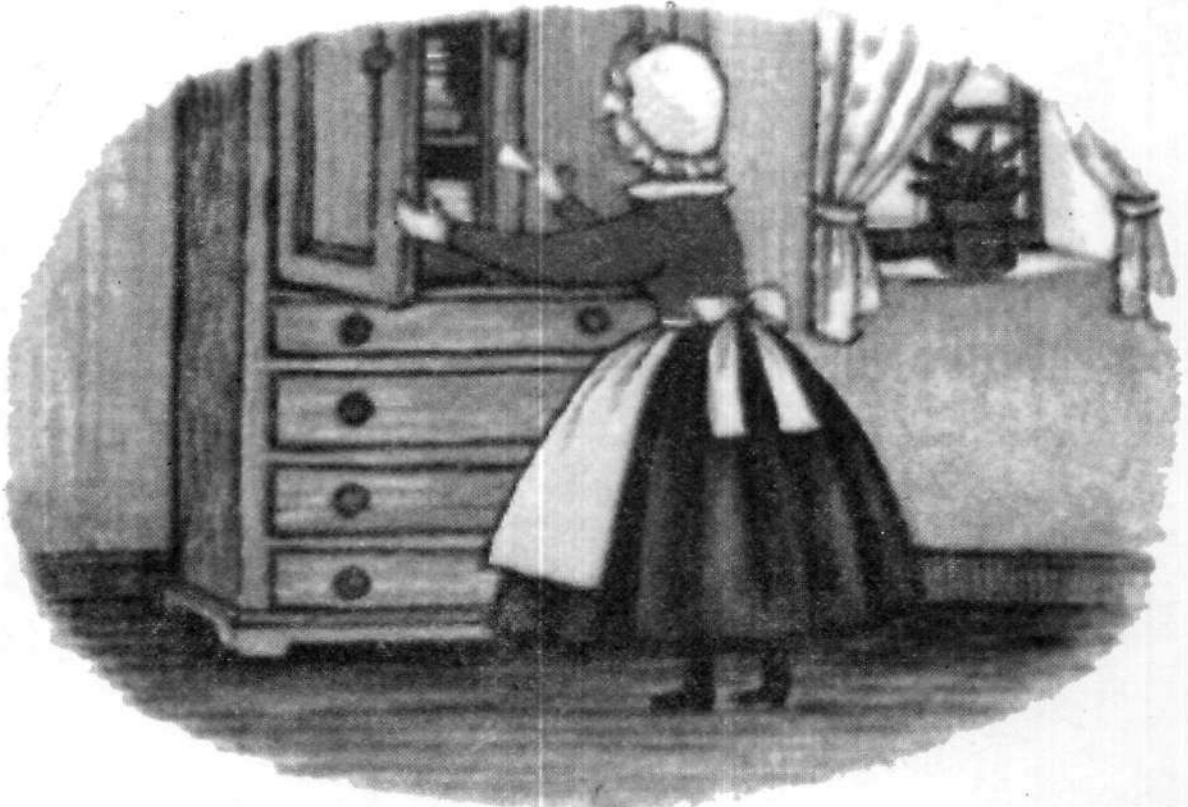

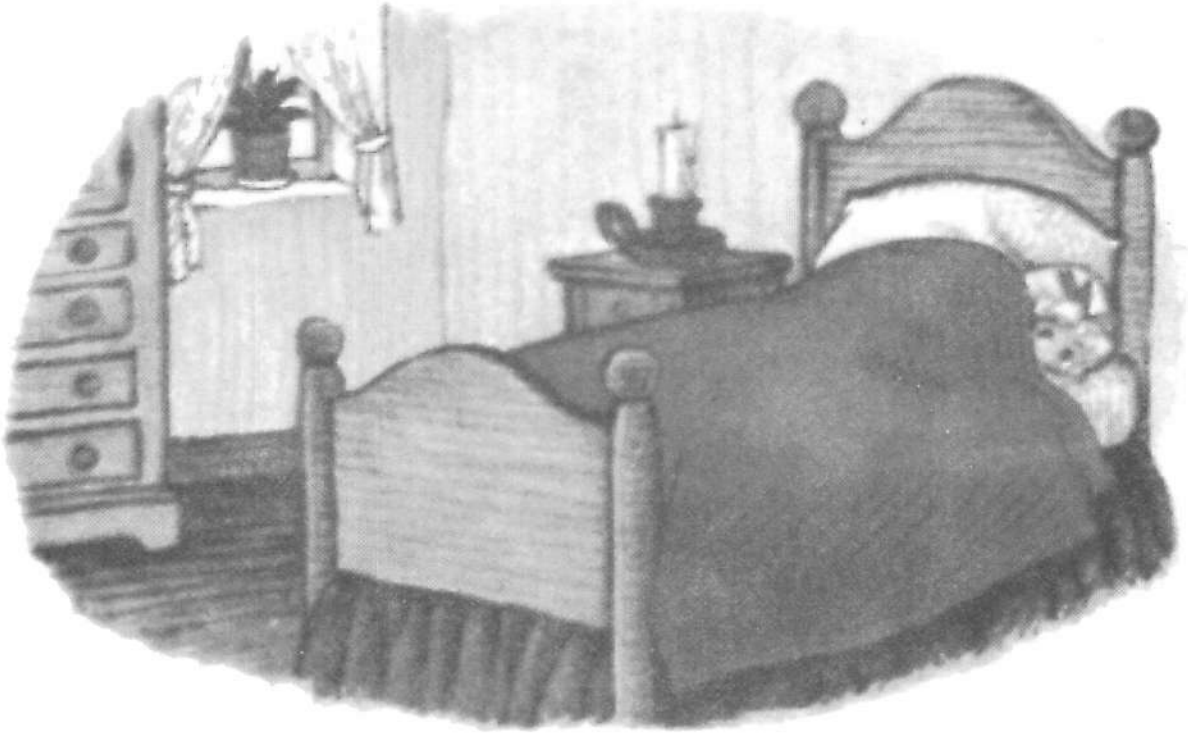
Mini mini hanım bu minik mezarlığa girince, mini mini bir mezarın üzerinde minik bir kemik parçası buldu. Mini mini hanım kendi kendine dedi ki: "İşte çorbam için nefis, mini mini bir kemik!"

Böylece mini mini hanım mini mini kemiği
mini mini cebine koydu ve minik evine geri
döndü.

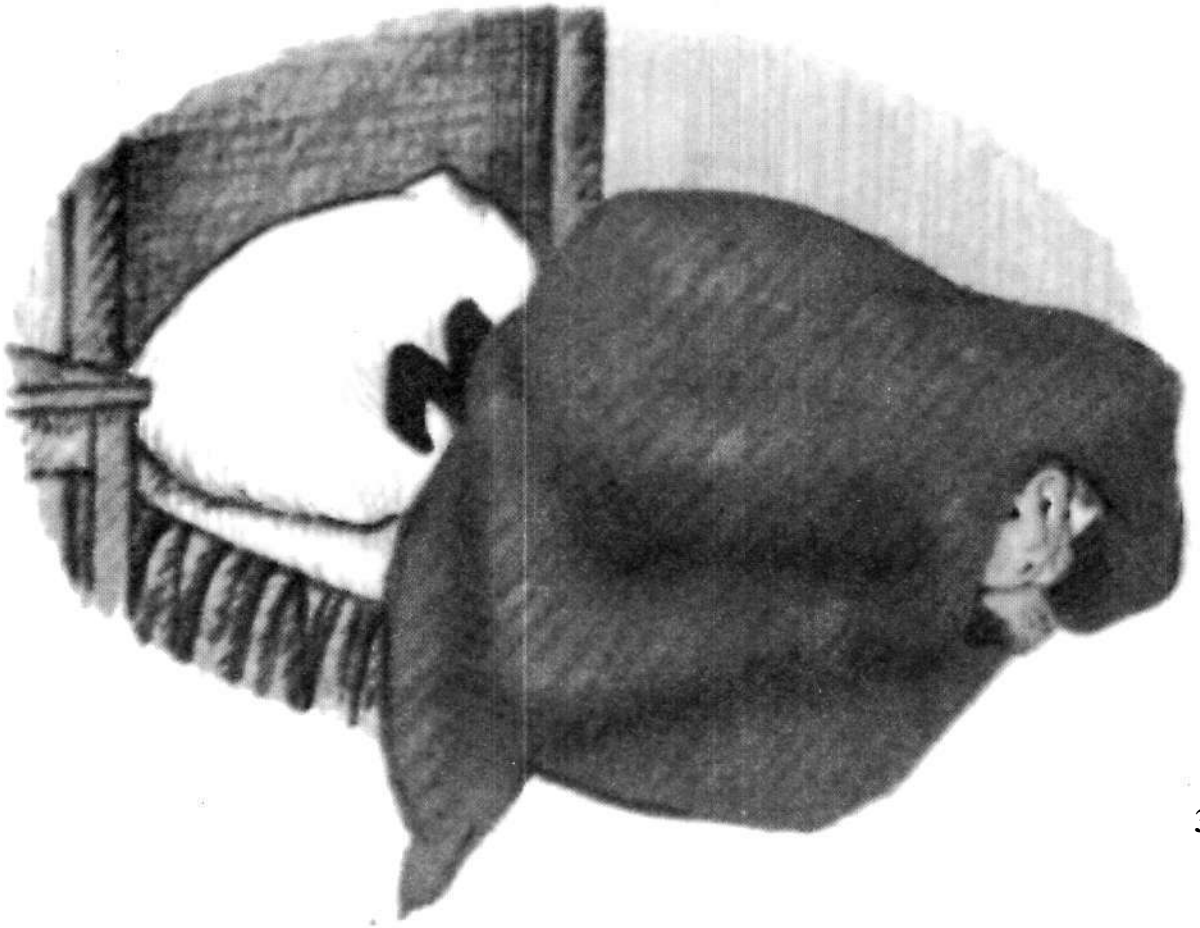

Mini mini hanım evine döndüğünde çok yorulmuştu. Mini mini basamakları tırmanarak mini mini yatak odasına çıktı ve mini mini kemiği de minik dolaba koydu.

Mini mini hanım yatağında minicik bir uykuya

dalmıştı ki, mini mini dolaptan minicik bir ses duydu. "Kemiğimi isterim!" diyordu bu minicik ses. Mini mini hanım korkmuştu. Mini mini başını yorganın altına iyice sokup minik uykusuna geri döndü.

Minicik bir süre daha uyumuştı ki, minik dolaptan yine minicik bir ses yükseldi: "Kemiğimi isterim!"

Mini mini hanım daha da çok korkmuştu. Minik başını iyice yorganın altına soktu. Minicik bir süre daha uyumuştı ki, minik dolaptan aynı minik ses biraz daha yükselmiş olarak,

"KEMİĞİMİ
İSTERİM
İŞTE!"

diye bağırdı.

Mini mini hanım daha da çok korkmuştu. Ama minik başını yorganın altına sokmadı; dışarı çıkardı ve minicik sesiyle bağırdı:

"ANLADIK!
KEMİĞİN SENİN OLSUN,
AL!"

Sonra da mışıl mışıl uyudu...

Mavibulut 1995-96

Artık **Kendim** Boyayabilirim Fatih Erdoğan
Artık **Kendim** Çizebilirim Fatih Erdoğan

Uyuyamıyor musun Küçük Ayı? Waddell Firth

Kırçıl Horoz Ayla Çınaroğlu

Demet'in Bahçesi Ayla Çınaroğlu

Aç Tırtıl Eric Carle

Annem **ve** Ben Leyla Sakpınar

Kardeşim ve Ben Leyla Sakpınar

Babam ve Ben Leyla Sakpınar

Dedem ve Ben Leyla Sakpınar

Sevgi Kitabı Nuran Turan Attila Akdeniz

Anneme Meler Oluyor? Özlem Mumcuoğlu Huban Korman

Pabucumun Bağı Çözüldü Fatih Erdoğan

Okula Geç Kaldım Fatih Erdoğan

Dedem Bana Düdük Yaptı Fatih Erdoğan

Geçiyordum Uğradım Fatih Erdoğan

Ablam Bana Dil Çıkardı Fatih Erdoğan

Kuşumu Kim Kışkırladı? Fatih Erdoğan

Sınıfta Kaldım Haberim Yok Fatih Erdoğan

Pufpuf Ayı Bal Peşinde A. A. Milne Shepard

Pufpuf Ayı'nın Sıkışık **Günleri** A. A. Milne Shepard

Park Peri ve **Belediye** Başkanı Dilek Aykul Bishku Betül Sayın

Bayan Tutu Modaya Uyuyor Melek **Güngör** Mustafa Delioğlu

Gökyüzündeki **Tuhaf** Delik Dilek Aykul Bishku Betili Sayın

Bir Işık Bin Işık Handan Derya Yıldırım Derya

Kanaryamın Öyküsü Ayla Çınaroğlu Yaprak Berkkan

Al Takkeli Dev ile Mor Takkeli Dev Ayla Çınaroğlu

Serdar'ın Öyküleri Nuran Turan Fehim Hadimoğlu

Serdar'a Öyküler Nuran Turan Saadet Ceylan

Serdar'ın Zaman Yolculuğu Nuran Turan Mehmet Koyunoğlu

Babaannemin Öykü Sepeti Nuran Turan Saadet Ceylan

Küçük Prens Saint-Exupery

Uçurtmam Bulut Simdi Sevim Ak Behiç Ak

Seni Seviyorum Coco **Güngör** Köknel Emine İnkaya

Penguen Tigi'nin Özlemi Melek **Güngör** Mustafa Delioğlu

Onu Seviyorum Fatih Erdoğan Attila Akdeniz

Mavibulut Yayınları

Yeniçarşı Cad. 33/2 Ferah Ap. Kat:4 Galatasaray İstanbul Tel:(0212)252 63 75-76 Faks:244 08 60

Mavibulut

Mavibulut

Mavibulut

ONU SEVİYORUM Fatih Erdoğan

Fatih
Erdoğan'dan

Yeni

ONU SEVİYORUM İlk Aşk Öyküleri

"...Ona bakıyorum. Gözlerini gözlerime dikmiş öylece bakıyor. Bacaklarını sallıyor hâlâ. Ağzında çiklet var. Yüzü de pis. Saniyeler süren bir sessizlik oluyor. Ne düşünüyor? Benim bir kahraman olduğumu mu? Yoksa yalancı mı? Ötekiler sözümün devamını bekliyor gibi, ama onun bakışları farklı. Hayran mı bana?

Gözlerinde bir kıvıltı beliriyor. Kıvıltı aşağıya, yanaklarına doğru iniyor. Gülümsemeye dönüşüyor. Dişleri ortaya çıkıyor gülünce. Ben de gülüyorum. "Sen yazar olsana," diyor. "İyi uyduruyorsun!" Hep birlikte gülüyoruz. "Ama bir bölümü doğrudu," diyorum. "Anlamıştım," diyor.

Onu seviyorum..."

MAVİBULUT: 0212-252 63 75-76 * FAKS: 244 08 60